

somheden paa, om det ikke var betimeligt, at Beløbet blev forhøjet ikke alene i og for sig, men ogsaa procentvis.

Dette er de Bemærkninger, jeg foreløbig har at gøre til Lovforslaget. Det kommer forhaabentlig i Udvalg, og der vil da blive Lejlighed til at komme frem med de forskellige Synspunkter, som her gør sig gældende. Med disse faa Bemærkninger skal jeg da paa mit Partis og egne Vegne anbefale Lovforslaget til velvillig og hurtig Behandling i dette høje Ting.

Jeppesen (Drusebjerg): Det foreliggende Lovforslag maa betragtes som et Led i de Bestræbelser, som i de senere Aar er udfoldede fra Lovgivningsmagts Side i Retning af at skaffe Hjem og Jord til dem, der mangler Pengemidler til ved egen Hjælp at skaffe sig det. Det er ret naturligt, at man ved denne Lejlighed, hvor Talen er om en Udvidelse af disse Bestræbelser, ser en lille Smule paa, hvorledes den Lovgivning, som hidtil har været gældende, har virket. Jeg tror da, at hvis man ser paa Sagen fra den enkelte Jordbrugers Side, som har faaet Jord ved Statens Foranstaltning, vil Svaret blive, at disse Love har virket ret tilfredsstillende. Naar vi fraregner de senere Aar, hvor Krigsforholdene har bevirket en følelig Nedgang i Indtægten for de smaa Jordbrugere, tror jeg, at det tør siges, at de allerfleste af dem, der har faaet Jord i Henhold til Statshusmandslovene, har haft en nogenlunde tryk økonomisk Tilværelse. Noget anderledes bliver Forholdet, hvis man ser Sagen fra et samfundsmæssigt Synspunkt. Der er Forholdet dette, at den Hjælp til at anskaffe eget Hjem, som gennem billige Laan er ydet fra Statens Side, i væsentlig Grad kun er kommet den øjeblikkelige Indehaver til gode. Den Indehaver, som har faaet Statens Hjælp til Anskaffelse af Jord og Hjem, kan jo ved at sælge sit Brug tage den Fordel, som det billige Laan giver, og den, der kommer efter, har da ikke den Fordel. Fordelen ved de billige Laan har den første Indehaver taget, og man er da samfundsmæssigt set lige vidt.

Det Lovforslag, der her foreligger til Behandling, gaar jo et Skridt videre end den hidtil gældende Lovgivning, eller rettere, det baner Vej for et Princip, som ikke tidligere er praktiseret indenfor dansk Lovgivning. Jeg kan slutte mig til de Udtalelser, som er fremsatte af tidligere Talere her i Dag i Retning af, at det er

ønskeligt, at den offentlige Jord udstykkes til Husmandsbrug, ganske særlig, fordi den offentlige Jord — det er jo i væsentlig Grad Præstegaardsjorder, der falder ind under dette Begreb — i de allerfleste Tilfælde er bortforpagtet, og fordi man vel nok, uden at gaa nogen for nær, kan sige, at den ikke i ret mange Tilfælde er Genstand for særlig intensiv Dyrkning. Det vil derfor af flere forskellige Grunde og ganske særlig af dem, jeg her har omtalt, være naturligt, at man lægger Beslag paa den Jord, som er i offentligt Eje, til Udstykning til Husmandsbrug.

Med Hensyn til det nye i dette Lovforslag, at Salgssummen for Jorden bliver indestaaende som Prioritet, og at Afgiften fastsættes paa Grundlag af periodiske Vurderinger, kan jeg fuldt ud slutte mig til Lovforslagets Bestemmelser, ganske særlig, fordi Jordbrugeren efter disse faar, hvad han med Ret og Billighed har Krav paa, nemlig Udbyttet af det Arbejde, som han lægger i Jordens Dyrkning, medens det offentlige beholder den Værdistigning, der er en Følge af Konjunkturerne. Dertil kommer det Forhold, som den sidste ærede Taler (Mads Jensen) var inde paa, at i det Øjeblik et Stykke Jord overtages til Brug, maa man i høj Grad regne med den Pris, som vedkommende Jordparcel staa i. Hvis vi regner med, at en saadan Jordlod skal overtages i dette Øjeblik til de nu gældende Priser, vil det blive en meget høj Pris, den kommer til at staa i. Men hvis vi tænker os, at Jordpriserne i Løbet af kortere eller længere Tid gaar ned, hvad de sikkert gør, saa sikkert, som der altid efter Højkonjunkturer kommer Tider, hvor Priserne atter daler — og dette vil sikkert ogsaa blive Tilfældet med Jordpriserne nu —, saa er jeg ganske enig med den sidste ærede Taler i, at da vil de, der erhverver Jord under de nuværende høje Konjunkturer, komme til at sidde meget daarligt i det, ja, det er vel et stort Spørgsmaal, om de vil kunne klare de høje Prioritetsafgifter. Dette gælder ikke alene dem, der faar Husmandsbrug, men det gælder ogsaa saa mange andre, der har erhvervet Jord og Landejendomme i det hele taget under de høje Konjunkturer, vi har for Øjeblikket. Det forekommer mig dog, at naar man fra Statsmagts Side vil gribe ind i dette Forhold, bør man gøre det paa en saadan Maade, at det er nogenlunde sandsynligt, at disse Jordbrugere vil kunne klare sig ogsaa i det Øjeblik, Prisforholdene forandres. Jeg kan altsaa fuldt ud billige den nye Bestemmelse, som